

עת"א 39694/12/14 - עמאר עטאללה (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

05 ינואר 2015

עת"א 39694-12-14 עטאללה(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר עמאר עטאללה (אסיר),

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר נגד החלטת המשיב אשר דחה את בקשת העותר לאפשר לו להיפגש עם עו"ס מטפל ומשקם פרטי לצורך בניית תוכנית שיקום פרטית אותה יוכל העותר להציג במסגרת עתירה נגד החלטת ועדת השחרורים.

העותר נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל בבית המשפט לתעבורה בעכו בגין שתי עבירות של נהיגה בפסילה, ללא רישיון וללא ביטוח תקף. זהו המאסר הראשון אותו מרצה העותר מאחורי סורג ובריח, כאשר בעבר ריצה שני מאסרים בדרך של עבודות שירות. העותר החל לרצות עונשו במרץ 2014. תקופת השחרור המוקדם החלה ביום 20/11/14 ומועד השחרור המלא הינו במאי 2015. ביום 11/11/14 התקיים דיון בעניינו של העותר לפני ועדת שחרורים בכלא "דמון". מהדו"חות שהוגשו בעניינו לוועדה עולה כי התנהגותו בריצוי המאסר תקינה, הוא בקשר עם עו"ס והינו זקוק לתוכנית מקצועית אשר תלווה אותו בחזרתו לקהילה ותפקח על צעדיו לצורך השתלבותו וניהול אורח חיים תקינים. בפני ועדת השחרורים הוצגה תוכנית שיקומית שהוכנה על ידי הרשות לשיקום האסיר, שכללה שיחה טיפולית פרטנית אחת לשבוע עם העובד הסוציאלי ממחלקת הרווחה בכפר ירכא וכן העותר אמור להשתלב בתוכנית עבודה יומית במפעל לחומרי ניקוי. ועדת השחרורים החליטה לדחות את בקשת העותר לשחרור מוקדם על תנאי ממאסר. בין היתר קבעה הוועדה כי תוכנית הרשות לשיקום האסיר שהוצגה לפניו אין בה כדי לאיין את מסוכנותו של העותר כעבריו תנועה.

העותר הגיש עתירה ובה ביקש לבטל את החלטת ועדת השחרורים ולהורות על שחרורו על תנאי מן המאסר (עת"א 9714/12/14 בביהמ"ש המחוזי בחיפה שנקבעה לדיון ביום 8/1/15).

העותר טוען כי לאחר מתן החלטת ועדת השחרורים ערך ב"כ העותר בירור עם נציג הרשות לשיקום האסיר ממנו עלה כי אין בידי הרשות כיום תוכנית המיועדת באופן ספציפי לעברייני תעבורה. לכן פנה העותר למטפל שיקומי פרטי, עו"ס

המטפל בעברייני תנועה, לצורך גיבוש תוכנית פרטית שתוצג בפני ביהמ"ש המחוזי במסגרת העתירה שהוגשה ונקבעה לדין ליום 8/1/15. ב"כ העותר פנה לקצינת האסירים בכלא דמון בבקשה לאשר כניסת המטפל הפרטי לבית הכלא כדי להיפגש עם העותר ולגבש תוכנית טיפולית אשר תוצג במסגרת העתירה שהוגשה נגד החלטת ועדת השחרורים. קצינת האסירים דחתה את בקשת העותר לכניסת המטפל הפרטי וזאת מאחר שב"ס מאפשר כניסה של בעלי מקצוע לפגישה עם אסירים רק לצרכי הכנת תוכנית שיקום לצורך ועדת השחרורים מכוח חוק שחרור על תנאי ממאסר או אבחון הנדרש לצורך ניהול הגנה בתיק פלילי של אסיר. קצינת האסירים קבעה כי היות שוועדת השחרורים דחתה את בקשתו של העותר להשתחרר ולא צפויה להתקיים ועדת שחרורים בעניינו של האסיר בעת הזו אין רלוונטיות לבניית תוכנית שחרור לצורך דין בוועדה.

לטענת העותר עניינו נכלל במסגרת התנאים שנקבעו על ידי שב"ס לעניין כניסת מטפל פרטי לפגישה עמו בתוך כותלי הכלא. נטען כי ועדת השחרורים אמנם דחתה את בקשתו לשחרור מוקדם אך כניסת המטפל הפרטי דרושה לצורך גיבוש תוכנית המיועדת לעברייני תעבורה אשר בכוונת העותר להציג בפני ביהמ"ש המחוזי במסגרת העתירה שהוגשה נגד החלטת ועדת השחרורים. לכן נטען כי ניתן לראות את בקשת העותר כחלק מההכנה של תוכנית שיקום הקשורה קשר הדוק להליך שנערך בפני ועדת השחרורים, אשר נגד החלטתה הוגשה עתירת האסיר. בנסיבות אלה נטען כי העותר עונה לדרישות הנוהל בדבר פגישה עם אסיר לצורך הכנת תוכנית שיקום שתוצג בפני ועדת השחרורים "במובנה הרחב", ככוללת גם הליך הנגזר מההליך בפני ועדת השחרורים והנדון במסגרת העתירה. נטען כי פרשנות כזו להנחיות שב"ס הינה סבירה ומתיישבת גם עם העקרונות הכלליים של פרשנות בדבר הפעלת סמכות על ידי הרשות המנהלית.

עוד טוען העותר כי ההחלטה למנוע ממנו מפגש עם מטפל פרטי פוגעת בזכות להליך הוגן ובזכות הטיעון בפני ביהמ"ש המחוזי במסגרת העתירה שהוגשה נגד החלטת ועדת השחרורים. כן טוען העותר כי הפגיעה בזכותו להיפגש עם מטפל פרטי הינה בלתי מידתית, במיוחד לאור העובדה שבעניינו של העותר גובשה תוכנית של הרשות לשיקום האסיר אך תוכנית זו נמצאה חסרה על ידי ועדת השחרורים ונמצא כי אין כיום בידי הרשות לשיקום האסיר להציע תוכנית המיועדת לעברייני תעבורה. נטען כי בעניינו של העותר אין כל אפשרות אחרת מלבד הפניה למטפל פרטי לצורך גיבוש תוכנית שיקומית פרטית ואין מקום לחסום את דרכו של העותר לגבש תוכנית פרטית בשל קיומה של הוראה כללית ונוקשה.

כן טוען העותר כי חובה על שב"ס כרשות מנהלית לערוך בדיקה פרטנית של כל מקרה שלגביו הוא נדרש להכריע ולא להסתפק בכללים גורפים השוללים זכויות מקבוצת אסירים רק בשל העובדה כי אינם עונים לקריטריונים הנוקשים של שב"ס. נטען כי רק באמצעות בדיקה פרטנית תוך התחשבות בנתונים ראויים של כל מקרה לגופו ניתן לצמצם את הפגיעה הגורפת בזכות היסוד של האסיר.

עוד טוען העותר כי הינו אסיר המרצה מאסר מאחורי סורג ובריש בפעם הראשונה בחייו והגורמים המוסמכים בבית הכלא הגישו בעניינו חוות דעת חיוביות ביותר בנוגע להתנהגותו תוך תקופת מאסרו. כמו כן הוא נמצא מתחילת מאסרו בקשר מעקבי על ידי העו"ס וההמלצה בעניינו הייתה לשלבו בתוכנית שתלווה אותו עם חזרתו והשתלבותו בקהילה. נטען כי המקרה המיוחד של העותר מצדיק סטייה מהכללים הנוקשים ביחס לאסירים שמבקשים להכין תוכנית פרטית שלא בפני ועדת שחרורים.

המשיב טוען כי בקשתו של העותר להכנסת משקם פרטי סורבה מאחר שבהתאם לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב - 1971 (להלן: "הפקודה") בית הסוהר הינו מקום סגור שהכניסה אליו אינה מותרת לכל דכפין, כאשר בפקודה נקבע בין היתר למי תותר הכניסה לבית הסוהר, שכן אין מדובר במקום ציבורי אשר הכניסה אליו מותרת לכל. הפקודה קובעת הסדר ראשוני בעניינים שונים הנוגעים לתנאי מאסר, לסדרי הניהול, הביטחון והאבטחה בבית הסוהר ובין היתר מגבילה את הקשר בין האסיר לבין אנשים מחוץ לבית הסוהר. נטען כי הפקודה מונה רשימה סגורה של גורמים אשר רשאים במועדים מתאימים וסבירים לבקר אסירים בבתי הכלא, כגון ביקורי משפחות, עורכי דין, מבקרים רשמיים וכו'. נוסף על הגבלת הכניסה של גורמים חיצוניים את כותלי הכלא, הכנסת והוצאת חפצים מוגבלת ומפוקחת אף היא. נטען כי הפקודה מניחה כי ככלל, קשר של אסיר עם גורמי חוץ הינו קשר מוגבל ומפוקח על ידי שב"ס, כאשר שורת הגורמים הרשאים להיכנס לבית הסוהר לפי הפקודה הינה רשימה סגורה ומוגדרת. כך גם הדברים בנוגע לכניסת מטפלים פרטיים לבתי הסוהר.

המשיב טוען כי לא בכל מקרה תותר הכנסתו של משקם פרטי אל בין כותלי הכלא לצורך הכנת תוכנית שיקום אלא רק כאשר הכנת תוכנית השיקום הפרטית התבקשה לצורך ועדת שחרורים או לצורך אבחון בהליך שחל במסגרת משפט פלילי. נטען כי במקרה שלפנינו פנה העותר בבקשה לצורך הליך מנהלי, עתירה על החלטת ועדת שחרורים, דבר אשר אינו מאושר על ידי המשיב. נטען כי העותר עלה לדיון בפני ועדת השחרורים ביום 11.11.14 וועדת השחרורים דחתה את בקשתו לשחרור מוקדם. עוד נטען כי מעיון בהחלטת ועדת השחרורים עולה כי הוועדה דחתה את בקשת העותר לשחרור מוקדם ממספר טעמים כאשר הטעם העיקרי הינו העובדה כי הוועדה סברה כי העותר אינו ראוי לשחרור מוקדם מפאת מסוכנותו לשלום הציבור. מסוכנות זו לטענת הוועדה מקבלת ביטוי בריבוי הרשעותיו במגוון עבירות פליליות ובפרט בעבירות תעבורה חמורות כולל נהיגה ללא רישיון בזמן פסילה. עוד קבעה הוועדה כי שלושת מאסריו מצביעים על מסוכנותו ואין בהם להרתיע אותו מלחזור לבצע עבירות ובפרט עבירות תעבורה. עוד קבעה הוועדה כי תוכנית רש"א אינה חזות הכל ובמקרה של העותר הוא נמצא מתאים להכנת תוכנית על ידי רש"א תוך הנחה כי זהו מאסרו הראשון אך בפועל הינו מרצה מאסר שלישי. המשיב טוען כי הוועדה סברה כי תוכנית רש"א המוצעת אין בה כדי לאיין את מסוכנות העותר כעבריו תנועה מועד מפני שאין בה מענה טיפולי מתאים לצרכיו גם בהיקף וגם בתוכן.

המשיב טוען כי טענות העותר לפיהן העותר נדחה על ידי ועדת השחרורים רק מהטעם שתוכנית רש"א אינה מספקת אינן נכונות וכי הוועדה דחתה את העותר לאור מסוכנותו לציבור כאמור בהחלטתה. עוד טוען המשיב כי העותר לא פנה בבקשה להכנסת משקם פרטי טרם ועדת השחרורים אלא רק לאחר שנדחה על ידי הוועדה פנה בבקשה שאינה עומדת בקריטריונים הקבועים בשב"ס.

כן טוען המשיב כי במסגרת עתירה על החלטת ועדת השחרורים לא יוכל העותר להציג טיעונים חדשים או חוות דעת חדשות שלא היו בפני ועדת השחרורים, כך שבקשתו היום ריקה מתוכן. נטען כי הוצע לב"כ העותר לבקש במסגרת העתירה על החלטת ועדת השחרורים להחזיר את עניינו של העותר לדיון נוסף לפני הוועדה לצורך הגשת תוכנית שיקום פרטית ובמידה שביהמ"ש יעתר לבקשה יוכל העותר לפנות למשיב בבקשה להכנסת המשקם, כאשר בקשה שכזו עומדת בקריטריונים שנקבעו להכנסת משקם פרטי ובכך תתייתר העתירה.

באשר לטענת המשיב כי במסגרת העתירה על החלטת ועדת השחרורים לא יוכל העותר להציג טיעונים חדשים או חוות

דעת חדשות שלא היו בפני ועדת השחרורים טוען העותר כי ניתן להגיש את חוות הדעת במסגרת העתירה ובכל מקרה מדובר בעניין שנתון להכרעת בית המשפט ולא שב"ס שמנסה למנוע מהעותר את יומו בבית המשפט. כמו כן נטען כי מדובר במקרה חריג שבו העותר לא יכול היה לדעת כי הוועדה לא תקבל את התוכנית של רש"א ולכן בזמן הדיון בפני הוועדה לא ניתן היה לדעת שיהיה צורך בחו"ד נוספת. עוד נטען כי גם אם ביהמ"ש שידון בעתירה נגד החלטת ועדת השחרורים יחליט שאינו יכול לקבל את חוה"ד הפרטית ייתכן שחו"ד כזו שתוכן מבעוד מועד לפני הדיון בעתירה תעזור לשכנע את ביהמ"ש להחזיר את הדיון לוועדת השחרורים.

במסגרת בקשה להשלמת טיעון שהוגשה על ידי ב"כ העותר ביום 30/12/14 ביקש ב"כ העותר לטעון כי חוה"ד הפרטית הינה ראייה שביהמ"ש הדן בעתירה נגד החלטת ועדת השחרורים יכול ומוסמך להתיר להביאה. המשיב טוען כי טיעון זה אינו רלוונטי לעתירה שבנדון.

דין ומסקנות:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לקבל את העתירה, בכפוף להבהרות כמפורט להלן.

ההחלטה בעניינו של העותר מבוססת על הקביעה כי שב"ס מאפשר כניסה של מטפלים פרטיים להיפגש עם אסירים רק לצרכי הכנת תוכנית שיקום לצורך ועדת שחרורים מכוח חוק שחרור מוקדם או לצורך אבחון הנדרש לצורך ניהול ההגנה בתיק פלילי של האסיר. על כן, מכיוון שבעניינו של העותר ועדת השחרורים דחתה את בקשתו להשתחרר, ולא צפויה להתקיים ועדת שחרורים בעניינו בעת הזו, נקבע כי אין רלוונטיות לבניית תוכנית שחרור לצורך דיון הוועדה.

המשיב לא התייחס בהחלטתו לכך שהעותר מבקש להכין תוכנית טיפול פרטית כדי לשפר את סיכוייו להשתחרר בשחרור מוקדם, בין אם על ידי החלטה של ביהמ"ש בעתירה שהגיש העותר נגד החלטת ועדת השחרורים ובין אם על ידי החלטה נוספת שתינתן על ידי ועדת השחרורים בדיון נוסף שיתקיים בעניינו, אם כך יורה ביהמ"ש במסגרת העתירה שהוגשה. סבורני כי בנסיבות אלו עצם העובדה כי לא קבוע לעת הזו דיון נוסף בפני ועדת השחרורים אינה מספיקה על מנת לדחות את טענתו של העותר כי הוא מבקש להכין תוכנית טיפול פרטית כדי לשפר את הסיכויים שישוחרר שחרור מוקדם. יש לקבל את טענת ב"כ העותר כי בכך הוא עונה ל"הגדרה הרחבה" של התנאי שלפיו כניסה של מטפלים פרטיים להיפגש עם אסירים תתאפשר לצרכי הכנת תוכנית שיקום לצורך ועדת שחרורים מכוח חוק שחרור מוקדם.

על כן, סבורני כי בנסיבות העניין, כאשר מדובר באסיר שהתנהגותו במהלך המאסר תקינה והוא מבקש ליצור תוכנית טיפול פרטית שאולי תענה על דרישות ועדת השחרורים, אשר קבעה בהחלטתה שתוכנית רש"א שהוכנה עבור העותר איננה מספיקה לפיקוח עליו, ובנסיבות בהן אין בידי רש"א אפשרות להציע תוכנית המיועדת לעברייני תעבורה כדוגמת העותר, החלטת המשיב שלא לאפשר פגישה עם עו"ס לשם הכנת תוכנית פרטית הינה החלטה בלתי סבירה שלא הביאה בחשבון את כל השיקולים הרלוונטיים לעניינו של העותר.

המשיב אינו מספק כל נימוק מהותי להחלטתו מלבד הדבקות בהוראה כי תוכנית טיפול פרטית תוכן רק לצורך ועדת

שחרורים. בנסיבות העניין נראה כי החלטת המשיב ניתנה כהחלטה כללית מבלי שנשקלו נסיבות העניין הספציפי שבנדון.

פקודת נציבות שירות בתי הסוהר העוסקת בכניסת מטפלים פרטיים בתחום הטיפול והשיקום אמנם קובעת כי יש לאפשר ביקורים של מטפל פרטי רק בתקופה שלא תעלה על 4 חודשים לפני מועד ועדת שחרורים או לאחר דחייה בוועדת שחרורים לצורך הכנת חו"ד לוועדת שחרורים חוזרת. עם זאת, כאמור, כאן מדובר במקרה שנסיונותיו מיוחדות ובהחלט יתכן שבמסגרת העתירה שהוגשה נגד החלטת ועדת השחרורים יורה ביהמ"ש להחזיר את הדין לוועדת השחרורים. לכן לא ניתן לקבוע כי אין מדובר כאן במקרה שבו יש צורך בהכנת חו"ד לוועדת שחרורים חוזרת. כמו כן, אותה פקודה קובעת גם כי במקרים חריגים בהם עלה כי לא ניתן להעניק לאסיר טיפול לו הוא זקוק במסגרת שב"ס ניתן יהיה לשקול טיפול פרטי. בעניינו של העותר, כאמור, מצאה ועדת השחרורים כי התוכנית שהוכנה על ידי רש"א אינה מספיקה ובבירור שנערך עלה כי אין כיום בידי רש"א תוכנית המיועדת לעברייני תנועה. על כן, בהחלט ניתן לומר שבעניינו של העותר קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות קבלת טיפול פרטי.

על כן, משלא נשקלו כל השיקולים הרלוונטיים לעניינו הספציפי של העותר לא ניתן לקבוע כי החלטת המשיב בעניינו סבירה ולא נפל בה כל פגם.

יצוין עוד, כפי שמציין ב"כ העותר בטיעונו, כי במסגרת עת"א (מרכז) 22925-12-13 **רפי בן חיון נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר** (החלטה מיום 12/1/14), אשר דנה בעתירותיהן של מספר אסירים נגד הוראת שעה שלא אפשרה לאסירים להיפגש עם מטפל פרטי, קבע ביהמ"ש המחוזי מרכז, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, כי אין לקבל את טענת שב"ס בדבר היות הכלא מקום סגור אשר בסמכות הנציב לקבוע מי יבוא בשעריו וכי לאסיר זכות קנויה להיפגש אך ורק עם עורך דינו לפי סעיף 45 לפקודת בתי הסוהר. באותו מקרה ציין ביהמ"ש כי סעיף 51 לאותה הפקודה מתיר תקשורת עם אסיר בהתאם לכללים והוראות שיוסדרו מראש והמשיב עצמו הכיר בחשיבות תקשורת זו לאסיר והתקין פקודות נציבות מכוח סעיף זה. עוד נקבע באותו מקרה כי לא ניתן על ידי המשיב מענה ביחס לסוגיית האפליה שיוצרת הוראת השעה שאסרה על כניסת מטפלים פרטיים בין אסירים הזכאים לצאת לחופשות ואשר יכולים, נוכח כך, לפנות במהלך חופשתם לקבלת תוכנית שיקום פרטית לבין אסירים שאינם זכאים לצאת לחופשה (כאשר יתכנו מצבים בהם אסירים המשתתפים בטיפול לא ייצאו לחופשות מטעמי סיווג, עמדת גורמי מודיעין וכיוב'). ביהמ"ש באותו מקרה קבע כי יש מקום לאפשר לאסירים להציג חוות דעת פרטית. מכך נובע כי יש מקום להתיר כניסתם של מטפלים פרטיים לתוככי הכלא לשם מתן האפשרות האמיתית ליישם ולהוציא אפשרות זו מן הכוח אל הפועל.

יצוין כי בקשת רשות ערעור שהגישה המדינה על ההחלטה הנ"ל נמחקה לבקשת המדינה (בר"ע 690/14 **שירות בתי הסוהר נ' רפי בן חיון** (החלטה מיום 19/2/14)). כן יצוין כי אותה הוראת שעה שבה עסקה החלטת ביהמ"ש המחוזי בוטלה בהמשך.

גם בעניינו של העותר שבפני לא הבהיר המשיב כיצד העובדה שהוא אוסר על העותר להיפגש עם עו"ס להכנת תוכנית טיפול פרטית מתיישבת עם העובדה שאסירים אחרים, היוצאים לחופשות, יכולים לפנות לקבלת תוכנית שיקום פרטית במהלך חופשתם וכיצד מתייחס המשיב לאפליה שנוצרת ממצב זה. כמו כן, כאמור, לא הבהיר המשיב מדוע הפרשנות של ההוראה המאפשרת לאסיר להיפגש עם מטפל לשם הכנת תוכנית טיפול פרטית לקראת ועדת שחרורים אינה יכולה

לחול גם בעניינו של העותר בנסיבותיו המיוחדות כמפורט לעיל.

בכל הנוגע לטענת המשיב כי ביהמ"ש הדן בעתירה שהגיש העותר נגד החלטת ועדת השחרורים לא יוכל לקבל את חווה"ד הפרטית שתוכן בעניינו של העותר, מכיוון שחוו"ד זו לא הוצגה לפני ועדת השחרורים, ייתכן שיש ממש בטענה זו. ביהמ"ש בודק במסגרת העתירה את סבירותה של החלטת ועדת השחרורים בעת מתן ההחלטה, על פי הנתונים כפי שהוצגו בפניה. בכל מקרה הבקשה להציג לבית המשפט שידון בעתירה חוות דעת שלא עמדה לנגד עיני הוועדה צריכה להתברר ע"י בית המשפט שידון בעתירה וישקול האם לעיין בחוו"ד הדעת, להחזיר את הדיון לוועדת השחרורים כדי שזו תעיין בחוות הדעת, או כל החלטה אחרת. אין מקום להביע עמדה בעניין זה במסגרת העתירה שבפני ובכל מקרה לא שב"ס הוא הגורם שיחליט האם ראוי לבקש מבית המשפט לבחון חוות דעת חדשה שלא עמדה לנגד עיני וועדת השחרורים.

אדגיש כי יש טעם בטענה כי על העותר לפנות במסגרת עתירתו בבקשה להחזיר את עניינו לוועדת השחרורים כדי לאפשר לו להגיש שם חוות דעת מתאימה. יתכן שזה הוא הליך הראוי והנכון. עם זאת, נושא זה יבורר במסגרת העתירה שהגיש העותר כנגד החלטת ועדת שחרורים ואיני מוצא מקום להכריע בו כעת.

סיכום:

החלטת המשיב בעניינו של העותר הייתה בלתי סבירה ולא הביאה בחשבון את כל השיקולים הרלוונטיים לעניינו הספציפי של העותר. אין לקבל את פרשנות המשיב להוראה העוסקת בפגישה עם מטפל לשם הכנת תוכנית טיפול פרטית כהוראה שאינה חלה בעניינו של העותר.

אשר על כן אני מקבל את בקשת העותר ומורה למשיב לאפשר לעותר להיפגש עם העו"ס נועם אלון לשם הכנת תוכנית טיפול פרטית.

כמובן שכניסתו של המטפל הפרטי או כל גורם אחר לבית הסוהר מותנית בכל האישורים הבטחוניים המקובלים ועניין זה נתון לסמכות שב"ס.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ה, 05 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.